

Uit de termen 'beter geïntendeerd' blijkt dat Elzevier op de één of andere wijze van kwaadwillendheid was beticht; dat er iets was gebeurd dat Elzevier zich buitengewoon aantrok en zijn ego gekrenkt had. Dat is ook af te leiden uit het feit dat hij doof bleef voor twee delegaties uit de Geïnteresseerden en pas inschikkelijk werd na een verzoek van zijn mede-Commissarissen. Kennelijk ging het specifiek om een intern vertrouwensconflict. Wat er precies in het geding is geweest, wordt nooit positief gesteld. Wat als 'negatief *statement*' opvalt, is het zwijgen over het door Elzevier ingebrachte aanbod om de kastelenij te doen verhuren. Bovendien valt op, en dat is het tweede contextuele punt, dat er een verschuiving optrad in de engagementskwestie van Corver en Punt.

In de vergadering van de Commissarissen van 12 januari werd besloten, nadat de kwestie Elzevier aan de orde was geweest, om de week daarop met Corver een engagement te regelen. Een week later meldde Viruly, die met Corver gesproken had, dat deze bereid was te komen, maar dat hij voorwaarden stelde. De Commissarissen besloten deze niet voetstoots aan te nemen. Op 23 januari 1776 meldden ze dat aan de Geïnteresseerden.²⁷⁾ De onderhandelingen werden gevoerd door Viruly, Van Spaan en Van der Pot. Uit het verloop van de zaken is bekend dat vooral Van Spaan er tegen was aan Corver enige concessie met betrekking tot het repertoire-beleid te doen. In de vergadering van de Commissarissen van 4 februari, waaraan naast Van Spaan en Van der Pot ook Elzevier weer deelnam, werd besloten op Corvers eisen niet in te gaan. Ten principale betrof dit zijn wens als directeur op te kunnen treden. Vervolgens werd, vanwege de belangen van de schouwburg, binnen deze principe-beslissing een pragmatisch compromis bereikt, volgens welk Corver wel degelijk invloed kreeg, in het bijzonder op de rolverdeling van de stukken. Van Spaan was ook hier tegen. In diezelfde vergadering werd bovendien gesproken over een nieuw engagement met Punt voor 18 stukken, die dan buiten Corvers inspraak zouden vallen. Dit moest door de Geïnteresseerden worden goedgekeurd.²⁸⁾ Twee dagen later echter kwamen de Commissarissen Viruly, Van der Pot en Elzevier, bij afwezigheid van Van Spaan, de ter vergadering verschenen Corver nóg ruimer tegemoet. De Geïnteresseerden steunden dit ruime compromis in hun vergadering van 9 februari 1776 - zich daarmee een conflict met Van Spaan en een nieuwe tijd van moeilijkheden op de hals halend.²⁹⁾ In die vergadering werd ook